

Ob sestavljanju nove vlade

Predlogi komunistov

Demokristjanska «poslovna» vlada, ki ji je načeloval poslanec Leone je odstopila. Pravijo, da je dopolnila svoje poslanstvo. Ponovno smo se znašli približno tam, kjer smo bili preteklega maja. Razlika je le v tem, da se sedaj pogajajo za sestavo vlade levega centra, v kateri naj bi sodelovali tudi socialisti.

Demokristjanski konservativci se tudi tokrat zavzemajo, da bi še naprej obdržali oblast v svojih rokah. Tudi tokrat kažejo, da jih niso volilni rezultati z dne 28. aprila ničesar naučili. Zato nočejo upoštevati dejanske stvarnosti in se na vso moč protivijo spoštovanju volje, ki so jo milijoni italijanskih volivcev zelo jasno izrazili na aprilskih volitvah. Demokristjansko konservativno vodstvo je prav v zadnjih dneh pokazalo ves svoj antikomunizem in vso protivnost slehernemu koraku v smeri napredka in razvoja, v smeri miru in koeksistence, v smeri demokracije in spoštovanja ljudske volje, ki je bila svobodno izražena.

O položaju v Italiji je v teh dneh izčrpno razpravljalo tudi vodstvo KPI. Komunistična parlamentarna skupina je izdelala poseben dokument, v katerem podčrtava nujnost preokreta v italijanski notranji in zunanji politiki ter naglašja, da soudeležba PSI v novi vladi lahko predstavlja prvi korak na poti sodelovanja med delavskim in katoliškim gibanjem le ako bo prišlo do odločnega preloma s preteklo politiko demokristjanske politike ter do popolne odprave diskriminacije. Dokument parlamentarcev KPI se glasi:

ZUNANJA POLITIKA

Italija mora voditi politiko miru. Zavrniti mora sodelovanje pri kateri koli obliki atomskega oboroževanja in multilateralne atomske silo, ki je v načrtu. V duhu moskovskega sporazuma se mora zavzemati za realizacijo postopne pomiritve in razorožitve in v prvi vrsti za ustvaritev neatomskega področja v osrčju Evrope in na Sredozemlju, ki zajemajo države obeh blokov. Na poti pomiritve je bistvenega pomena priznanje Ljudske republike Kitajske, njen vstop v Organizacijo združenih narodov in nova politika do takomenovanega tretjega sveta, ki se bori proti neokolonializmu.

DEMOKRATIZACIJA DRŽAVE

Komunisti podčrtavajo nujnost prilagoditve zakonov o javni varnosti, o občinskih in pokrajinskih upravah in o pravosodni ureditvi ustavnim načelom.

Ustanovitev dežel ostane prioriteten element ustavne politike. Spletke, ki povzročajo zavlačevanje pri postopku za ustanovitev dežel, se morajo zavrniti. Senat naj nemudoma odobri volilni zakon za deželo Furlanija-Juljska krajina in tako omogoči čimprejšnjo izvolitev deželnega sveta. Sprejeti je treba zakon o referendumu, ukiniti cenzuro, izvesti reformo RAI-TV in odobrili zakon o razorožitvi policije.

Nedavni dogodki in veliki škandali zahtevajo nujno uvedbo parlamentarne kontrole nad izvršilno oblastjo in javnimi gospodarskimi ustanovami. Potrebna je ne le učinkovita parlamentarna preiskava, marveč tudi demokratično organiziranje državnih javnih ustanov.

GOSPODARSKA POLITIKA

Spričo neprestanega naraščanja draginje, ki slabi življenjske razmere delavcev, komunisti podčrtavajo, da so potrebni nujni in učinkoviti ukrepi. Ti ukrepi morajo biti povezani s politiko demokratične programacije in z reformami strukture, od česar je mogoče pričakovati temeljito odstranitev vzrokov, ki so privedli k sedanjim inflacijskim pojavom.

Komunisti zavračajo politiko blokiranja mezd in plač, zahtevajo učinkovito zaščito sindikalnih svoboščin, kar naj favorizirajo tudi ustrezni zakonski ukrepi; nadalje zahtevajo popolno uveljavitev moči delavskih pogodb, juridično priznanje notranjih komisij, pravično rešitev problema odpustov z dela in demokratičen postopek pri zaposlovanju.

Bistveni cilji politike demokratične programacije so:

a) agrarna reforma, ki naj odpravi spolovinarstvo in kolonstvo ter favorizira zadržno gibanje;

b) nova urbanistična politika, ki naj odpravi špekulacije z zemljišči, uredi vprašanje najemnin in pospeši gradnjo ljudskih stanovanj;

c) reforma zdravniškega in bolniškega sistema ter socialnega skrbstva, ki naj izenači kmečke delavce z ostalimi kategorijami; osnovna farmacevtska industrija pa naj pride v okvir države.

d) davčna reforma, ki naj odločno premakne neposredne na posredne davke in uresniči nov sistem krajevnih financ.

Za uresničitev politike demokratične programacije, ki naj odpravi teže parasitov in poseže v usmeritev procesa kopičenja, je potrebna tudi politika za preureditev državnih stroškov, za preureditev področja državnih udeležb in za uvedbo takega kreditiranja, ki bo jamčilo nemoč malim in srednjim podjetjem.

ŠOLSITVO IN ZNANOST

Komunisti podčrtavajo nujnost splošne šolske reforme, ki naj poveča vlogo javnega šolstva, uredi odnose med državnim in zasebnim šolom v smislu ustavnih načel. Ustanoviti je treba matersko šolo, odpraviti negativne omejitve zakona za enotno srednjo šolo, zagotoviti popolnoma brezplačno enotno srednjo šolo.

Potrebni so tudi ustrezni ukrepi za pospeševanje znanosti za razvoj raziskalnih ustanov in za uresničitev nuklearnih programov.

Nesmiselno in silno škodljivo je načelo Krščanske demokracije, po

katerem bi morale krajevne skupščine odgovarjati sestavi osrednje vlade. Komunisti se bodo borili proti tem deformacijam demokratičnega režima, ki ga ščiti ustava. Zato pozivajo delavske množice in demokratične sile, naj podpirajo gori navedene zahteve. Z enotno akcijo naj se porazijo načrti desnice in spletke konservativcev demokristjanske vodilne skupine. Komunistični parlamentarci vabijo vse komuniste, naj s temi zahtevami seznanjajo množice in obdržijo široke stike z vsem demokratičnim javnim mnenjem.

V soboto, 16. novembra ob 20. uri bo v prosvetni dvorani

v DOBERDOBU

proslava 46. obletnice Oktobrske revolucije

Govorila bosta

poslanka MARIJA BERNETIC in ENZO MENICINO

član tajništva goriške federacije KPI

Sekcijski komite v Dobrodu vabi prebivavce Dobrodu, Jamelj in Poljan, naj se proslave udeležijo.

Istega dne bo proslava obletnice Oktobrske revolucije tudi

v VELIKEM REPNU

Govoril bo tovariš

DUSAN FURLAN

član tržaškega federalnega komiteja KPI

Vabimo k številni udeležbi!

oo

Uspeh včlanjevanja v KPI

V tržaški federaciji je že 92% tovarišev prejelo izkaznico za leto 1964

Teden včlanjevanja v Komunistično partijo in v Zvezo komunistične mladine je v tržaški federaciji rodil zelo dobre rezultate. Že v prejšnji številki lista smo navedli nekaj sekcij, zlasti s podeželja, ki so 100% obnovila izkaznice za leto 1964, danes pa objavljamo popolnejši seznam.

Sekcije, ki so presegle postavljeni cilj in ki so torej stoo odstotno obnovile članske izkaznice ter na novo vpisale določeno število tovarišev so:

Sekcija pristanišnikov, na Elizajskih poljanah, pri Sv. Alojziju, na Proseku, v Padričah, Bazovici, Lonjerju, Ricmanjih, Dolini, Tržaškem arzenalu in sekcija gradbenikov.

Sekcije, ki so 100% obnovile članske izkaznice pa so sledeče:

Milje, Opčine, Barkovlje, Sv. Jakob, Pečar, Vostok, I. maj, Rocol,

Dokument Centralnega komiteja KPI

Za nadaljnje napredovanje in za enotnost mednarodnega komunističnega gibanja

Nove poti napredovanja v socializmu

Komunistična partija Italije smatra, da je stališče kitajskih tovarišev, po katerem niso mogoče nove poti napredovanja v socializmu, zgrešeno in škodljivo. Kitajski komunisti dokazujejo, da ne vidijo velikih sprememb, ki so nastale v svetu, da ne razumejo novih oblik bojev, ki jih v mirni dobi in po zmahah socializma delavsko in ljudsko gibanje lahko vodi. To stališče potrjuje, da kitajski tovariši ne upoštevajo niti sprememb, ki so nastale v kapitalističnem svetu ter da te spremembe narekujejo prilagoditev in razvoj strategije in taktike delavskega razreda.

Oblike kapitalističnega gospodarstva so se po eni strani spremenile pod pritiskom zahtev delavskih množic, zaradi razvoja tehnike, ekonomskega tekovanja med dvema sistemoma in zaradi drugih činiteljev. V kapitalističnem svetu je v zadnjih letih prišlo do razvoja proizvalnih sil. Buržoazne vodilne skupine so eksperimentalne ter začele izvajati linijo ekonomske politike, razvoja državnega kapitalizma, ustanavljanja naddržavnih organizmov, kar je vplivalo na način in na ritme ekonomskega ciklusa, na ekonomske krize in na zaposlitev ter je celo razširilo državne ekonomske sfere in pospešilo razvoj internacionalizacije gospodarstva. Po drugi strani pa je dejstvo, da je razvoj gospodarstva usmerjen k naraščajoči monopolistični koncentraciji in penetraciji, zaostri lo neuravnovešenie med državami in v notranjosti posa-

meznih dežel ter povzročilo nova protislovja in nove potrebe. Spričo tega se pred delavski razred postavlja nujna zahteva, da razširi sistem zavezništev ter da prilagodi metode boja. Istočasno se pred delavski razred postavlja naloga, da sledi taki poti v socializmu, ki temelji na zavezništvih ne le med proletariatom in siromašnimi kmeti, marveč tudi na zavezništvih z množicami malih posestnikov, s srednjim slojem mesta in podeželja in izobraženci.

Pomen zavezništev

Ta zavezništva so velikega pomena v borbi za doseg delnih in prehodnih ciljev ekonomskega in političnega značaja, za izoliranje velikega kapitala in za razbitje buržoaznega bloka ter proti monopolnim skupinam, za demokratično preobrazbo države, za gospodarske in socialne reforme, ki delavskemu razredu odpirajo pot k oblasti. Iz zgodovinskih izkušenj izhaja, da se prehod od kapitalizma v socializem v svetovnem merilu ne uresničuje s splošno in katastrofalno zrušitvijo kapitalizma, marveč s spletom bitk in revolucionarnih pridobitev, ki se razvijajo v različnih stopnjah, vplivajoč druga na drugo in se končno združujejo v skupen izliv.

Od tu izhaja potreba po poglobitvi nacionalnih značilnosti in posebnosti, ki se postavljajo pred revolucionarno borbo v posameznih deželah in na raznih delih sveta. Strategija, ki otešnjuje revolucionarno borbo v posameznih področjih na en sam vzorec, ne odgovarja stvarnemu položaju, zmanjšuje akcije in iniciative komunističnih partij ter jih potiska zgolj v propagandistične akcije in v pasivno pričakanje. Iskanje nacionalnih poti v socializmu v nobenem primeru ne pomeni drobljenja revolucionarnega gibanja na številne ločene in samozadostne borbe pač pa dejansko posega v vsa protislovja modernega sveta, ne da bi se zamašali samo na zmage socialističnega sveta ali na borbo narodno osvobodilnega gibanja v dejanski gradnji enotne in razčlenjene strategije mednarodnega komunističnega gibanja.

Demokratična in mirna pot v socializmu

V tem okviru italijanski komunisti poudarjajo, da se danes odpira pred skupino kapitalističnih držav, med katerimi je tudi Italija, možnost napredovanja v socializmu po demokratični in mirni poti. Kitajski tovariši deformirajo in potvarjajo ta stališča, ko trdijo, da se demokratična in mirna pot v socializmu omejuje samo na volilne zmage in na parlamentarne akcije. Ko govorimo o demokratični in mirni poti v socializmu, govorimo o poti, ki vodi delavski razred in njegove zaveznike na oblast, ne da bi

(Nadaljevanje na 4. strani)

Naloge sovjetskih sindikatov

Vsemu dogajanju v državi dajejo pečat sklepi XXII. kongresa Komunistične partije Sovjetske zveze, ki je izdelal program graditve komunizma - Ena najvažnejših nalog za izpolnitev tega programa je zgraditev materialno-tehnične osnove komunizma in vztrajen boj za dosego tega cilja je hkrati tudi glavna naloga sovjetskih sindikatov

Pred kratkim se je v Moskvi končal XIII. kongres sovjetskih sindikatov. Glavni referat na kongresu je imel predsednik sindikatov Krišin, ki je temeljito analiziral delo sindikalnih organizacij v obdobju od XII. do XIII. kongresa in na osnovi te analize formuliral glavne naloge sovjetskih sindikatov v prihodnjem obdobju. Iz njegovega referata objavljamo nekaj glavnih misli o nalogah sovjetskih sindikatov.

Uvodoma je Grišin opozoril na velike uspehe, ki jih je Sovjetska zveza dosegla v zadnjih letih na vseh področjih gospodarskega političnega in družbenega življenja. Vsemu dogajanju v državi, dajejo pečat sklepi XXII. kongresa KP SZ, ki je izdelal program graditve komunizma. Ena najvažnejših nalog za izpolnitev tega programa je zgraditev materialno-tehnične osnove komunizma in vztrajen boj za dosego tega cilja je hkrati tudi glavna naloga sovjetskih sindikatov v sedanjem obdobju.

Konkreten boj za izpolnitev te naloge se mora odvijati predvsem neposredno v proizvodnji, kjer se morajo sindikati zavzemati za neprestano rast proizvodnje, kajti samo tako bo mogoče doseči povečanje za šestkrat v industriji ter za triinpolkrat v kmetijstvu, kot to zahteva perspektivni plan do leta 1980. Obenem s količinskim povečanjem proizvodnje se mora znatno dvigniti kakovost izdelkov in znižati se morajo proizvodni stroški.

Področje kjer sindikati lahko največ prispevajo k povečanju proizvodnje, zboljšanju kakovosti in povišanju produktivnosti, je zelo razvit sistem socialističnega tekmovanja. Takšno tekmovanje, v katerega je vključenih več milijonov ljudi, je že doslej pokazalo zelo dobre rezultate in sindikati se morajo z vsemi silami zavzeti, da bi dohlo še širši obseg, da bi zajelo še več posameznikov in kolektivov.

Sindikati morajo posvetiti več pozornosti kot doslej tudi oblikam sodelovanja neposrednih proizvajalcev pri vodenju proizvodnje in planiranju. V vrsti podjetij že delujejo proizvodni sveti, ki proučujejo osnovna vprašanja proizvodnje in dajejo svoje predloge in sugestije. V teh svetih je zajetih že 4.600.000 delavcev, inženirjev in uslužbencev, ta krog pa je treba še dalje širiti in obenem izpopolnjevati oblike sodelovanja neposrednih proizvajalcev v vodenju.

V sklop zahtev, ki jih pred sindikate zastavlja boj za dosego materialno tehnične osnove komunizma spadajo tudi prizadevanja za čimpolnejše izkoriščanje velikih rezerv s katerimi razpolaga sovjetsko gospodarstvo, za uvajanje tehnoloških in drugih izboljšav, za boljšo organizacijo in metode dela.

SKRB ZA ČLOVEKA

Nadaljnja važna naloga sovjetskih sindikatov je vsestranska skrb za človeka. Pri tam zavzema važno mesto vprašanje delitve dohodka in zagotovitve takega plačnega sistema, ki bo pomenil realno nagrado za opravljeno delo, obenem pa deloval spodbudno za povečanje produktivnosti in zbujal materialno zainteresiranost.

Dejavnost sindikatov mora priti

do izraza tudi na področju delovne zaščite, kjer se morajo boriti za spoštovanje norm in predpisov o varnosti pri delu. Prav tako mora biti neprestana skrb sindikatov izboljšanje delovnih pogojev, kar je tako v interesu vsakega posameznika,

ker mu olajšuje delo, kot v interesu skupnosti, ker boljši pogoji dela vplivajo na večjo produktivnost.

Seveda se dejavnost sindikalnih organizacij ne sme omejit le na podjetja in sovhove, ampak se morajo boriti tudi za izboljšanje živ-

Sovjetska reprezentanca, ki se je v nedeljo pomerila z italijansko reprezentanco v tekmi za evropski pokal. Za to tekmo je v vsem športnem — in ne samo športnem — svetu vladalo izredno veliko zanimanje. I-zid je bil neodločen 1:1, toda Italija je bila izločena iz tekmovanja za evropski pokal

ljenskih pogojev izven delovnega mesta, za zdravstveno zaščito, za izpolnjevanje planov stanovanjske graditve, za izpopolnjevanje komunalnih, trgovskih in obrtniških uslug, za socialno skrbstvo, za zagotovitev množičnega učinkovitega nadzorstva nad delom uslužnostnih in drugih podjetij.

VZGOJNO IN IDEOLOSKO DELO

Na področju vzgojnega in ideološkega dela je osnovna naloga sovjetskih sindikatov vzgajati v delovnih ljudeh globoko prepričanje v ideale komunizma, sovjetski patriotizem, predanost domovini in stvari socialističnega internacionalizma.

Razvijati in izpopolnjevati morajo vse oblike delovne vzgoje zaposlenih, vzgajati komunističen odnos do dela, do družbene proizvodnje in družbene lastnine. Prav tako si morajo prizadevati za moralni lik delovnega človeka, ki bo v skladu s partijskim moralnim kodeksom, ki naj bi postal zakon za vsakega delovnega človeka — graditelja komunizma.

Mimo te osnovne naloge si morajo sindikati prizadevati tudi za dvig kulturne in tehnične ravni delavskega razreda, sodelovati in podpirati dela kulturno-prosvetnih organizacij ter z vsemi silami pomagati šolam, univerzam, tehnikumom ter skrbeti za mladino in odrasle, ki se šolajo.

(Povzeto iz ljubljanskega «Dela»)

Nogometne tekme v počastitev obletnice ustanovitve Zveze komunistične mladine

Ricmanje na prvem mestu

Autonomna tržaška federacija Zveze komunistične mladine je organizirala nogometno tekmovanje v počastitev 42. obletnice ustanovitve Italijanske zveze komunistične mladine. V tekmah, ki so bile zadnje tri nedelje, je sodelovalo 12 mladinskih ekip. Ekipa iz Ricmanj je bila priložna največ točk (6), sledi pa ji ekipa iz Milj (5 točk).

Lestvica je sledeča:

1. Ricmanje	— 6 točk
2. Milje	— 5 »
3. Sv. Ana	— 4 točke
4. Trebče	— 4 »
5. Frausin	— 4 »
6. Boljunc	— 3 »
7. Sv. Alojz	— 2 točki
8. Pisoni	— 2 »
9. Sv. Jakob	— 0
10. Podlonjer	— 0
11. Zavlje	— 0
12. Salež	— 0

Tuje investicije v Italiji

V prvih desetih mesecih letošnjega leta so tuje investicije v Italiji znašale 19,8 milijard lir. V istem obdobju leta 1962 so tuje investicije znašale 24,2 milijard lir. Največ tujega kapitala so investirali na področju petrolejske industrije (1,1 milijard), kemično-farmaceutske industrije (5,7), kovinarske (3), prehrambene (4) in gumijske industrije (2,2 milijardi).

V znamenju konstruktivnega sodelovanja med samoupravno deželno Furlanijo-Julijsko krajino in Socialistično republiko Slovenijo

Goriška revija «Iniziativa Isontina», ki obravnava politične, ekonomske in socialne študije, je v svoji zadnji številki med drugim objavila tudi intervju s predsednikom ljubljanskega mestnega sveta inž. Marjanom Tepino. Intervju je zelo zanimiv in predstavlja prvi tovrstni dialog.

V prvem vprašanju, ki je bilo postavljeno inž. Tepini, glede ocenjevanja nove politične stvarnosti mejne politike in perspektiv, je med drugim poudarjeno, da je bila še pred nekaj leti meja s slovensko republiko «težka meja», da pa se je ta z obojestransko dobro voljo spremenila v «odprto mejo», da v političnem pogledu meja sicer deli na dvoje ozemlja Brd in Krasa, da pa se prebivavci obeh strani gledajo z razumevanjem in zaupanjem ter v svesti, da jih stvarnost usmerja na nova pota miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Inž. Tepina je na to vprašanje odgovoril rekoč, da je politika dobrega sosedstva z Italijo odraz splošnih načel jugoslovske zunanje politike, da je slovensko ljudstvo zadovoljno, ker so minili časi nezaupanja in nestrpnosti in ker se uresničujejo iniciative medsebojnega spoznavanja in sodelovanja.

Drugo vprašanje je v zvezi z ustanovitvijo samoupravne dežele Furlanija-Julijska krajina.

Nasha želja je, da bi se v resnici izboljšalo in razširilo sodelovanje, ki bi bilo v obojestransko korist, kot je pravilno poudaril predsednik ljubljanskega mestnega sveta, inž. Marjan Tepina, v intervjuju, ki ga je objavila goriška revija „Iniziativa Isontina“

V njem uredništvo revije med drugim vprašuje predsednika ljubljanskega mestnega sveta, ali meni, da bo nova samoupravna dežela lahko omogočila večje sodelovanje med mejnimi deželami, t. j. med Furlanijo-Julijsko krajino, Slovenijo in Koroško?

Inž. Tepina odgovarja: «Ljubljana je zelo primerna za razna mednarodna srečanja. Ljubljanski mednarodni sejem Alpe-Adria je važna manifestacija v tem pogledu. V Ljubljani nastopa tudi slovensko in italijansko gledališče iz Trsta in gledališče iz Celovca. Tudi likovni umetniki radi razstavljajo svoja dela v slovenski prestolnici. Letos je bila v Ljubljani tudi plavalna tekma, v kateri so se pomerili plavalci iz Trsta, Ljubljane in Dunaja. Sodelovanje na gospodarskem, kulturnem in športnem področju nedvomno koristi prijateljskim stikom med Ljubljano, Celovcem, Gorico, Vidmom in Beljakom. Mi želimo, da bi se vse te manifestacije v bodoče še bolj uveljavile. Zato posvečamo veliko pažnjo tudi prometnim zvezam. Ljubljana bo vedno podpirala iniciative za pospeševanje sosedskega sodelovanja tako na

gospodarskem kot na športnem in kulturnem področju».

Naslednje vprašanje je v zvezi z načrti za zgraditev moderne avtoceste, ki bi povezovala italijansko avtocestno omrežje s cestnim omrežjem srednje in vzhodne Evrope in ki bi se pri Gorici spojila z jugoslovanskim avtocestnim omrežjem. Revija vprašuje predsednika ljubljanskega mestnega sveta, ali meni, da bi Ljubljani koristila realizacija teh načrtov.

Inž. Tepina je v svojem odgovoru poudaril, da je Ljubljana kot glavno mesto Socialistične republike Slovenije in kot naravno trgovsko središče močno zainteresirana nad sodelovanjem z zaledjem. Za razvoj tega sodelovanja so nujno potrebne dobre prometne zveze. Zato je v načrtu gradnja ceste, ki bo za 25 km zmanjšala razdaljo med Ljubljano in Gorico.

Zelo zanimivo je zadnje vprašanje. V njem je med drugim rečeno: «Novi odnosi s predstavniki Slovenije, po našem mnenju, lahko predstavljajo začetek trajnega sodelovanja tudi v lokalnem merilu. 3. maja letos se je delegacija Trgovinske zbornice iz Ljubljane

srečala s predstavniki Trgovinske zbornice, pokrajinske in občinske uprave v Gorici. Na tem srečanju so razpravljali tudi o problemih, ki se tičejo gradnje avtoceste Palmanova-Gorica-Ljubljana. Prišlo je tudi do drugih srečanj med predstavniki občin Gorica in Nova Gorica, do razgovorov v zvezi z razlaščenimi zemljišči ob meji za rešitev raznih drugih skupnih problemov. Ali menite, da se bodo ta srečanja v bližnji bodočnosti še bolj pomnožila? Katere druge probleme bi morali še rešiti?

Na to vprašanje je inž. Tepina odgovoril: «Menim, da je bil videmski sporazum zelo velikega pomena tudi za Gorico. Tudi Ljubljana je zainteresirana nad tem, da se mali obmejni promet z Avstrijo in Italijo vedno bolj razvija in krepni. Nedvomno so še problemi, ki bi jih morali rešiti v obojestransko korist. Naraščajoči razvoj avtomobilskega prometa in turizma je postal zelo važna panoga narodnega gospodarstva. Na tem področju so še velike možnosti medsebojnega sodelovanja. Turizem zlasti tisti, ki se odvija v ob-

(Nadaljevanje na 4. strani)

